

Brusel 2. prosince 2016
(OR. en)

15108/16

**Interinstitucionální spis:
2016/0381 (COD)**

ENER 416
ENV 756
TRANS 477
ECOFIN 1152
RECH 341
IA 125
CODEC 1797

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	1. prosince 2016
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2016) 765 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2016) 765 final.

Příloha: COM(2016) 765 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.11.2016
COM(2016) 765 final

2016/0381 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 408 final}

{SWD(2016) 409 final}

{SWD(2016) 414 final}

{SWD(2016) 415 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• **Odůvodnění a cíle návrhu**

Klíčovým prvkem energetické unie je zásada „energetická účinnost v první řadě“, kterou tento návrh uvádí v praxi.

Jedním ze způsobů, jak zlepšit energetickou účinnost, je využít obrovský potenciál pro zvýšení účinnosti ve stavebnictví, které je největším samostatným spotřebitelem energie v Evropě a spotřebovává 40 % koncové energie. Přibližně 75 % budov nesplňuje podmínky energetické účinnosti a v závislosti na členském státu je každý rok renovováno pouze 0,4–1,2 % fondu budov.

Hlavním cílem tohoto návrhu je urychlit nákladově efektivní renovaci stávajících budov, což představuje všeobecně přínosnou možnost pro hospodářství EU jako celku. Evropské stavebnictví má reálný potenciál reagovat na řadu ekonomických a sociálních výzev, jako jsou např. zaměstnanost a růst, urbanizace, digitalizace, demografické výzvy a výzvy v oblasti energetiky a klimatu.

Stavebnictví vytváří přibližně 9 % evropského HDP a zajišťuje 18 milionů přímých pracovních míst. Činnosti v oblasti stavebnictví, které zahrnují renovace a energeticky účinné modernizace, přinášejí téměř dvakrát větší hodnotu než výstavba nových budov a více než 70 % přidané hodnoty ve stavebním odvětví EU pochází od malých a středních podniků¹.

V souladu s výše uvedenými cíli tento návrh aktualizuje směrnici směrnice o energetické náročnosti budov („EPBD“²):

- • integruje dlouhodobé strategie renovace budov (článek 4 směrnice o energetické účinnosti), podporuje uvolňování finančních prostředků a vytváří jasnou vizi pro dekarbonizovaný fond budov,
- • podporuje využívání IKT a inteligentních technologií za účelem zajištění účinného fungování budov a
- • racionalizuje ustanovení v případech, kdy nepřinášejí očekávané výsledky.

Konkrétněji zavádí systémy automatizace a kontroly budov jakožto alternativu k fyzickým inspekcím, podporuje zavádění požadované infrastruktury pro elektromobilitu (se zaměřením na velké komerční budovy a s vyloučením veřejných budov a malých a středních podniků) a zavádí ukazatele inteligence na posouzení technické připravenosti budovy vstupovat do interakce s jejími uživateli a sítí a účinně se řídit. Tato aktualizace směrnice EPBD rovněž posílí vazbu mezi veřejným financováním renovace budov a certifikáty energetické náročnosti a podnítl řešení energetické chudoby prostřednictvím renovace budov.

¹ Energy Renovation: The Trump Card for the New Start for Europe (Energetická renovace: trumf pro nový start Evropy), 2015, JRC.

² Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.

Budovy s lepší energetickou náročností poskytují svým uživatelům vyšší úroveň pohody a pohodlí a zlepšují zdraví snižováním mortality a morbiditu v důsledku špatné kvality vnitřního prostředí. Přiměřeně vytápěná a větraná obydlí zmírňují nepříznivé dopady způsobené vlhkostí, zejména u ohrožených skupin, jako jsou děti a starší lidé a již nemocní lidé.

Energetická náročnost budov má rovněž zásadní dopad na cenovou dostupnost bydlení a na energetickou chudobu. Větší úspory energie a zlepšení energetické účinnosti fondu budov by mnoha domácnostem umožnily uniknout energetické chudobě. Tento návrh by mohl přispět k vyřešení chudoby u přibližně 515 000 až 3,2 milionu domácností v EU (z celkového počtu 23,3 milionu domácností žijících v energetické chudobě - Eurostat).

Aby se zajistil maximální dopad tohoto návrhu, iniciativa pro inteligentní financování inteligentních budov přispěje k mobilizaci a uvolnění soukromých investic ve větším měřítku. Iniciativa bude vycházet z investičního plánu pro Evropu, včetně Evropského fondu pro strategické investice a evropských strukturálních a investičních fondů, a bude podporovat účinné využívání veřejných prostředků, poskytne navrhovatelům a investorům větší podporu při vypracovávání projektů a mechanismy agregace projektů, aby mohli své dobré nápady dovést do stádia realizace. Iniciativa pro inteligentní financování inteligentních budov přispěje k vytvoření důvěry na trhu s energetickou účinností a přiláká na něj více investorů.

Tento návrh zohledňuje výsledky přezkumu, který je založen na rozsáhlé veřejné konzultaci, studiích a setkání se zúčastněnými stranami, a opírá se o hodnocení a posouzení dopadů.

V tomto návrhu jsou zahrnuty jen ty články směrnice, které je třeba aktualizovat tak, aby odrážely časový rámec do roku 2030.

- **Soulad s platnými předpisy v oblasti této politiky**

Z hodnocení provedeného před tímto přezkumem vyplývá, že směrnice EPBD je v souladu s dalšími právními předpisy EU. Návrh je rovněž v souladu s ostatními prvky balíčku Čistá energie pro všechny Evropany, jako je nové nařízení o správě a aktualizace právních předpisů týkajících se energie z obnovitelných zdrojů. EPBD bude přímo přispívat k cíli navržené směrnice o energetické účinnosti (dále jen „EED“), kterým je zvýšit energetickou účinnost do roku 2030 o 30 %. Doplní opatření, která jsou členské státy povinny přijmout v rámci EED, jakož i v rámci právních předpisů EU o energetické účinnosti produktů. Právní předpisy o ekodesignu a označování energetickými štítky stanoví požadavky pro energetickou účinnost *produktů souvisejících se stavbami*, jako jsou např. kotle, zatímco členské státy stanoví minimální požadavky na energetickou účinnost dodatečně namontovaných nebo nahrazených *prvků budov* v rámci vnitrostátních stavebních předpisů. Prvky budov se obvykle skládají z několika produktů, např. otopná soustava sestává z kotle, potrubí a ovládacích prvků. Soulad se zajišťuje v jednotlivých případech individuálně v rámci vypracovávání konkrétních prováděcích opatření pro ekodesign a/nebo opatřování energetickými štítky, přičemž jsou zohledněny požadavky směrnice EPBD. Například bylo rozhodnuto nestanovit požadavky na ekodesign pro tepelné izolace, neboť jsou již dobře zahrnuty provedením směrnice EPBD do vnitrostátního práva.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Směrnice EPBD vychází z čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, která je právním základem politiky Unie na podporu energetické účinnosti a energetických úspor. Protože Smlouva obsahuje konkrétní právní základ týkající se energetiky, je vhodné ji použít pro účely tohoto návrhu.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Společný přístup na úrovni EU je výhodný z několika důvodů.

Zaprvé, přidaná hodnota řešení energetické náročnosti budov na úrovni EU spočívá především ve vytvoření vnitřního trhu, podpoře konkurenceschopnosti EU a využívání výhod synergií s politikou v oblasti změny klimatu a modernizaci vnitrostátních předpisů ve stavebním odvětví v celé EU.

Zadruhé, finanční odvětví potřebuje větší srovnatelnost měření energetické účinnosti v celé EU. Finanční instituce jasně uvedly, že ke zvýšení efektivity veřejných a soukromých investic a za účelem přispění k rozvoji atraktivních finančních produktů na trhu je třeba vynaložit úsilí na vnitrostátní/místní úrovni i na úrovni EU.

Zatřetí, i když země mají různé požadavky podle stavebních předpisů, typologie staveb a místní a klimatické podmínky, jsou zde rovněž mezinárodní uživatelé. Majitelé řetězců poskytujících služby (například supermarketů nebo hotelů) požadují jednotnější a porovnatelnější metody certifikace energetické náročnosti budov.

V konečném důsledku opatření na úrovni EU vede k modernizaci vnitrostátních předpisů ve stavebním odvětví, otevírá širší trhy pro inovativní výrobky a umožňuje snižování nákladů. Před přijetím směrnice EPBD v roce 2002 mnohé členské státy neměly ve svých regulačních a stavebních předpisech požadavky na energetickou účinnost nebo podpůrné nástroje. V důsledku směrnic z let 2002 a 2010 nyní všechny členské státy mají ve svých stavebních předpisech požadavky na energetickou účinnost pro stávající a nové stavby. Směrnice EPBD z roku 2010 vedla k významné modernizaci vnitrostátních stavebních předpisů prostřednictvím zavedení konceptu nákladové optimalizace, po čemž následovalo přijetí požadavků na téměř nulovou spotřebu energie.

Navrhované změny respektují zásadu subsidiarity a členské státy si zachovávají stejnou flexibilitu jako dnes, což umožňuje přizpůsobit se vnitrostátním a místním podmínkám (například typ budovy, klimatické podmínky, náklady na srovnatelné technologie výroby energie z obnovitelných zdrojů a jejich dostupnost, optimální kombinace s opatřeními na straně poptávky, hustota zástavby atd.).

- **Proporcionalita**

V souladu se zásadou proporcionality nepřekračují navrhované změny rámec toho, co je nezbytné k dosažení stanovených cílů.

Jak bylo vysvětleno výše, politiky EU v oblasti energetické účinnosti se vyvíjely uvážlivě, přičemž jejich zásahy se omezovaly na oblasti, kde to bylo nutné k dosažení cílů v oblasti energetické účinnosti. To je popsáno v oddíle 3 posouzení dopadů. Rozsah těchto změn je omezen na aspekty, které vyžadují opatření na úrovni EU.

- **Volba nástrojů**

Směrnice je vhodným nástrojem pro zajištění dodržování členskými státy, přičemž jim je ponechán manévrovací prostor pro přizpůsobení se různým vnitrostátním a regionálním specifikům. Nařízení by tento prvek flexibility neumožňovalo. Některé členské státy a zúčastněné strany během konzultací velmi jasně uvedly, že tato kombinace prosazování a flexibility je nejlepší kombinací a správným nástrojem pro politiky v této oblasti.

Navíc se tímto návrhem se mění stávající směrnice, a proto je jediným vhodným nástrojem směrnice.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX-POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex-post* stávajících právních předpisů**

Z hodnocení vyplývá, že směrnice je účinná a plní své obecné a specifické cíle. Provádění k dnešnímu dni vykazuje v podstatě dobré výsledky s ohledem na další čtyři analyzovaná kritéria: účinnost, relevantnost, soudržnost a přidanou hodnotu EU.

Z hodnocení vyplynula následující klíčová zjištění a zkušenosti týkající se provádění a rozsahu za účelem zlepšení fungování některých ustanovení a využití technologického pokroku s cílem urychlit dekarbonizaci budov.

Klíčová zjištění

V roce 2014 byly doloženy dodatečné úspory koncové energie ve výši zhruba 48,9 Mtoe ve srovnání s výchozím stavem v roce 2007 podle směrnice EPBD. K těmto úsporám došlo především v oblasti působnosti směrnice EPBD – tj. v oblasti vytápění budov, chlazení a teplé vody v domácnostech – a značnou část lze připsat na vrub faktorům ovlivněným politickými zásahy.

Hodnota 48,9 Mtoe v roce 2014 se proto jeví v souladu s posouzením dopadů směrnice EPBD z roku 2008, v němž se předpokládá, že směrnice EPBD přinese do roku 2020 úspory v konečné spotřebě energie 60 až 80 Mtoe.

Z hodnocení vyplývá, že celková struktura směrnice, která kombinuje minimální požadavky a certifikaci, funguje, a to zejména v případě nových budov. Efektivním přístupem se ukázala být volba nákladově optimální metodiky vést stávající vnitrostátní požadavky na energetickou náročnost směrem k nákladově efektivním úrovním.

Cíle pro všechny nové budovy stanovící téměř nulovou spotřebu energie do roku 2020 zajišťují pro odvětví vizi, která obstojí do budoucna, a přinášejí odpovídající jednání zúčastněných stran. Avšak u stávajících budov stejná úroveň ambicí chybí.

V důsledku toho se v odvětví stavebnictví nachází značný potenciál nákladově efektivních úspor energie. Největší výzvy pro nadcházející desetiletí představuje zvýšení míry, kvality a efektivnosti renovace budov. Dlouhodobé strategie renovace vypracované členskými státy v souladu s článkem 4 směrnice EED by měly vést ke zvýšení míry renovace prostřednictvím mobilizace financí a investic do renovace budov. Tyto strategie by měly zahrnovat jasnou vizi s výhledem do budoucna pro roky 2030 a 2050 a vysílat dostatečné tržní signály domácnostem, vlastníkům / správcům budov, podnikům a investorům.

Certifikace energetické náročnosti budov přináší pro energeticky úsporné budovy tržní signál na základě poptávky a dosahuje svého cíle, jenž spočívá v povzbuzování spotřebitelů ke koupi nebo pronájmu energeticky úspornějších budov. Z hodnocení však vyplývá, že vnitrostátní systémy certifikace a nezávislé kontrolní systémy jsou v několika členských státech stále v rané fázi a jejich užitečnost by se mohla zlepšit.

Vzhledem k rozmanitosti a fragmentaci hodnotového řetězce odvětví stavebnictví je stále obtížné získávání spolehlivých údajů o vlastnostech budov, spotřebě energie a finančních důsledcích renovace z hlediska úspor nákladů nebo hodnot aktiv. Tento všeobecný nedostatek údajů má negativní dopad na vnímání trhu, pokud jde o potenciál nákladově efektivních úspor energie fondu budov EU a prosazování, monitorování a hodnocení směrnice. Registry / databáze stávajících certifikátů energetické náročnosti („EPC“) mohou být klíčovým nástrojem pro posílení dodržování předpisů, zlepšení znalostí o fondu budov a lepší informovanost tvůrců politik a podpoře rozhodování účastníků trhu.

Prostor pro zlepšení

Z hodnocení vyplývají relativně omezená selhání na straně regulace. Existuje však prostor pro zjednodušení a racionalizaci zastaralých požadavků a posílení dodržování právních předpisů prostřednictvím doladování stávajících ustanovení a jejich lepšího propojení s finanční podporou. Dále je nutné modernizovat směrnici v souvislosti s technologickým vývojem a zvýšit míru renovací budov a současně podporovat dekarbonizaci budov v dlouhodobém horizontu.

V hodnocení byly určeny aspekty provádění do vnitrostátního práva a uplatňování, které by mohly být dále rozvíjeny lepším prosazováním, monitorováním dodržování předpisů a hodnocením. Byly rovněž zjištěny příležitosti pro zjednodušení nebo modernizaci zastaralých ustanovení a zefektivnění stávajících ustanovení s ohledem na dosažený technologický pokrok, zejména:

- požadavek na posuzování technické, environmentální a ekonomické proveditelnosti vysoce účinných alternativních systémů podle čl. 6 odst. 1 směrnice EPBD je v konečném důsledku nadbytečný, neboť povinnost, aby všechny nové budovy měly téměř nulovou spotřebu energie, implicitně vyžaduje posouzení vysoce účinných alternativních systémů, které jsou v daném místě dostupné. Požadavek čl. 6 odst. 1 se stává zbytečnou zátěží, a proto je zrušen,
- pravidelná inspekce otopných soustav a klimatizačních systémů podle článků 14 a 15 směrnice EPBD zajišťuje, aby byl provoz budov účinný z dlouhodobého hlediska. Možnost přijmout alternativní opatření je zrušena, neboť se neukázalo, že by taková opatření byla účinná, a nahrazuje se možností použít systémy elektronického monitorování a řízení, které se ukázaly být nákladově efektivní alternativou k inspekcím.

Technologický pokrok směrem k „inteligentnějším“ stavebním systémům nabízí ve skutečnosti příležitosti pro podporu účinnějšího provádění směrnice EPBD a také vytváří vhodné podmínky umožňující: poskytovat spotřebitelům a investorům informace o provozní spotřebě energie, přizpůsobit se potřebám uživatele, provozovat budovy efektivně a pohodlně, schopnost připojit dobíjení elektrických vozidel, hostit skladování energie a podporovat reakce na straně poptávky na modernizovaném trhu s elektřinou.

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Hodnocení bylo zahájeno v červnu 2015. Zabývalo se minulou a současnou energetickou náročností a bylo založeno na hodnocení výstupů, výsledků a dopadů EPBD s ohledem na její efektivitu, účinnost, relevanci, soudržnost a přidanou hodnotou opatření na úrovni EU. Hlavními zdroji informací byly přehled odborné literatury, informace o provádění současných politik, analýzy předchozí monitorovací a hodnotící činnosti, informace od zúčastněných stran a specifické studie a projekty.

Konzultace se zúčastněnými stranami proběhly na základě:

- otevřené internetové veřejné konzultace, která probíhala ode dne 30. června 2015 do dne 31. října 2015,
- konkrétnější konzultace s členskými státy v souladu s podmínkami článku 19 směrnice, která byla uspořádána zejména prostřednictvím setkání ke koordinovanému postupu v souvislosti s EPBD ve dnech 26. a 27. listopadu 2015, a na zasedání Výboru pro energetickou náročnost budov dne 1. února 2016,
- tematických technických seminářů o konkrétních tématech, které se konaly od června 2015 do ledna 2016,
- setkání zúčastněných stran dne 14. března 2016.

Internetová konzultace byla ukončena dne 31. října 2015 a souhrnné výsledky z 308 reakcí jsou k dispozici on-line³. Více než polovinu (58 %) respondentů tvořily organizace, které zastupují především stavební průmysl, následovaly společnosti (20 %) působící v členských státech. Jednotlivci, veřejné orgány a ostatní představují 7–8 % respondentů.

Celkově se většina respondentů domnívá, že směrnice EPBD vytvořila dobrý rámec pro zlepšení energetické účinnosti u budov a že zvýšila informovanost o spotřebě energie v budovách, přičemž jí přisoudila významnější roli v energetické politice. Byl uznán její přínos pro cíle pro roky 2030 a 2050 v oblasti energetiky a klimatu. Většina respondentů se domnívá, že směrnice EPBD byla úspěšná, zatímco třetina si myslí opak. Několik respondentů uvedlo, že na hodnocení úspěšnosti směrnice EPBD je příliš brzy, protože je obtížné izolovat její účinek. Jiní se domnívají, že směrnice EPBD není tak účinná, jak by mohla být, pokud přihlídneme k jejímu obrovskému potenciálu pro zlepšení spotřeby energie, který se v odvětví stavebnictví stále nachází.

U negativních odpovědí byly uváděny jako důvody omezené účinnosti opožděné a nejednotné provádění v členských státech, špatná kvalita certifikátů energetické náročnosti (EPC), pomalé přijímání opatření a nízká míra renovací, jakož i chybějící definice staveb s téměř nulovou spotřebou energie a potřeba lepšího využívání finančních nástrojů. Několik respondentů také zdůraznilo špatnou úroveň dodržování a prosazování opatření, zatímco jiní uznávají, že hospodářská krize ve stavebnictví zpomalila zlepšení. Několik respondentů uvedlo, že i když byla směrnice EPBD úspěšná při zlepšování energetické náročnosti nových budov, nepředstavuje dostatečnou pobídku pro renovace z hlediska energetické účinnosti.

³ Veřejné konzultace k hodnocení EPBD – závěrečná shrnující zpráva, 2015, Evropská komise (autor Ecofys) <https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/MJ-02-15-954-EN-N.pdf>

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Informace o provádění směrnice EPBD jsou k dispozici rovněž z činností koordinovaného postupu v oblasti EPBD⁴, pravidelného dialogu s členskými státy a činnosti Výboru pro energetickou náročnost budov.

V příslušných případech se analyzovaly⁵ a použily výsledky projektů financovaných v rámci kapitoly „Energetická účinnost“ v části „Bezpečná, čistá a účinná energie“ v rámci programu Horizont 2020 a jeho předchůdce programu Inteligentní energie pro Evropu.

Kromě konzultací prováděných Evropskou komisí byly v rámci hodnocení využity i jiné zdroje informací, např. výzkumné zprávy identifikované při rešerši odborné literatury.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů bylo dvakrát předloženo Výboru Komise pro kontrolu regulace. Návrh ze dne 1. července 2016 obdržel dne 26. července kladné stanovisko. Souhrn posouzení dopadů a dvě stanoviska výboru lze nalézt na internetových stránkách Komise⁶.

Posouzení dopadů zvažovalo následující možnosti:

Zachování současného stavu

Zachování současného stavu směrnice EPBD znamená žádná dodatečná opatření nad rámec těch stávajících. To znamená, že stávající směrnice EPBD a související regulační a neregulační nástroje budou i nadále prováděny jako nyní. Tento přístup by mohl být doplněn opatřeními, která mají maximalizovat dopad směrnice EPBD. Sdílení osvědčených postupů stimulované výměnnými platformami (např. koordinovaný postup) by mohlo přispět ke zlepšení jejich dodržování. Předpokládá se, že v rámci možnosti zachování současného stavu bude tato činnost pokračovat.

Možnosti politiky

Většinu navrhovaných opatření lze provést prostřednictvím „měkkého“ práva (možnost I) a/nebo cílených změn (možnost II). Některá opatření jdou nad rámec stávajícího právního rámce a vyžadovala by zásadní revizi stávající směrnice (možnost III).

Možnost I: Posílení provádění a další usměrnění

Tato možnost předpokládá soubor návrhů, které zvyšují provádění stávajícího regulačního rámce, aniž by došlo ke změně směrnice. Navazuje na činnosti prováděné na úrovni EU, na vnitrostátní a regionální úrovni s cílem aktivně provést směrnici. Jde o krok dále než možnost spočívající v zachování současného stavu, navrhuje „měkké“ právo a usměrnění, které by mohly zlepšit provádění a prosazování právních předpisů a mohly by podpořit využívání dobrovolných opatření, které dosud nebyla členskými státy prozkoumána.

⁴ Provádění směrnice o energetické náročnosti budov, 2016, koordinovaný postup v oblasti směrnice EPBD.

⁵ Osvědčené postupy v oblasti energetické účinnosti, SWD (2016) 404.

⁶ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm#ener

Možnost II: Posílení provádění, včetně cílených změn pro posílení stávajících opatření

Tato možnost zahrnuje návrhy možnosti I, avšak jde dále a vyžaduje cílené změny stávající směrnice EPBD s cílem řešit příčiny problémů v širší míře. Avšak na rozdíl od možnosti III tato možnost zůstává v souladu s rámcem stávající směrnice EPBD, přičemž koncovým uživatelům jsou poskytovány lepší informace a jsou k dispozici odpovídající minimálními požadavky na energetickou náročnost, které zabraňují suboptimálním zásahům v budovách.

Možnost III: Posílení provádění s další harmonizací a vyššími ambicemi

Tato možnost politiky je nejambicióznější a přesahuje současný přístup směrnice EPBD tím, že vyžaduje, aby majitelé budov museli své stavby renovovat.

Srovnání těchto tří možností vedlo k následujícím závěrům:

- Možnost I se zaměřuje na pokračující prosazování stávající směrnice EPBD, přičemž bude podporovat členské státy tím, že jim poskytne usměrnění a podporu. Nebude naplněna schopnost řešit možnosti pro zlepšení uvedené v hodnotící zprávě a veřejných konzultacích vedoucí k lepšímu odstranění překážek v oblasti energetické účinnosti v budovách.
- Možnost III zahrnuje ambiciózní opatření pro zvýšení podílu renovací, a proto je výsledný dopad velmi vysoký. Zavádí významnou změnu ve stavebním odvětví, a to zejména tím, že bude povinná renovace tisíců budov. Toto opatření však vyvolává některé otázky, jako jsou např. povinné investice, které nemusí být z finančního pohledu považovány za nákladově efektivní. To také vede k praktickým problémům (např. další harmonizace metodiky výpočtu energetické náročnosti nebo certifikáty energetické náročnosti) a lze se domnívat, že nebude plně respektována zásada subsidiarity (např. povinnost renovace budov při změně vlastnictví nebo nájmu, veřejná finanční podpora pro povinnou tepelnou renovaci budov a povinné školení pro stavitele a osoby zajišťující instalaci).
- Upřednostňována je možnost II, neboť je v nejlepším souladu s výsledkem a zjištěními hodnocení směrnice EPBD a stávajícího rámce. Tato možnost zavádí výrazné zlepšení a zjednodušení směrnice EPBD a celkového regulačního rámce, zlepší energetickou náročnost budov prostřednictvím cílených změn a zároveň umožní vysokou míru flexibility pro provádění na vnitrostátní úrovni, a to takto:
 - umožňuje zachovat stávající obezřetný rozsah podporující opatření EU v oblasti energetické účinnosti budov při současném zajištění subsidiarity, proporcionality a nákladové efektivnosti a ponechává členským státům značnou flexibilitu,
 - zachovává hlavní cíle, zásady a celkovou strukturu směrnice, která funguje dobře a je podporována zúčastněnými stranami, včetně členských států,
 - zahrnuje pouze cílené změny, což umožňuje pokračující provádění klíčových ustanovení ve stávající směrnici, která již přinášejí výsledky a jsou nákladově efektivní,

- vytváří rovnováhu mezi pokyny a omezenými právními revizemi s cílem zavést nová cílenější ustanovení zaměřených zejména na stávající budovy a propojení s financováním.

V návaznosti na evropskou strategii pro nízkoemisní mobilitu a na základě příkladu některých členských států upřednostňovaná možnost rovněž navrhuje opatření na podporu rozvoje elektromobility a přispívá k další dekarbonizaci ekonomiky.

Odhadované dopady jsou následující:

- Ekonomický dopad: mírně pozitivní dopad na růst stimulovaný dodatečnými investicemi do energetické účinnosti a snížením dovozu energie, posílení odvětví stavebnictví a strojírenství, která velmi úzce souvisí s dodatečnými investicemi, pozitivní dopad na odvětví izolace a odvětví plochého skla a investice do renovace budov, které budou prospěšné zejména pro malé a střední podniky.
- Sociální dopad: dopad na zaměstnanost, který bude podobný jako dopad na HDP, i když v menším měřítku. Zlepšení vnitřního prostředí výrazně sníží úmrtnost, nemocnost a náklady na zdravotní péči. Očekává se mírný pozitivní dopad na energetickou chudobu.
- Environmentální dopad: mírné snížení emisí skleníkových plynů ve všech členských státech.

• Účelnost a zjednodušování právních předpisů

Opatření upřednostňované možnosti politiky by společně snížila administrativní zátěž směrnice EPBD o 98,1 milionu EUR ročně. Výpočet dopadu na administrativní zátěž upřednostňované možnosti lze nalézt v příloze 9 posouzení dopadů.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. DALŠÍ PRVKY

• Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Tento návrh nemění stávající povinnosti členských států podávat zprávy. Legislativní návrh o správě energetické unie zajistí, že bude zaveden transparentní a spolehlivý systém pro plánování, podávání zpráv a monitorování založený na integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu a zjednodušených zprávách členských států o pokroku, které pravidelně hodnotí provádění vnitrostátních plánů, pokud jde o pět rozměrů energetické unie. To zjednoduší administrativní zátěž členských států, ale umožní Komisi i nadále monitorovat pokrok členských států směrem k naplňování jejich cílů v oblasti energetické účinnosti a celkového cíle EU.

Návrh zavádí nové povinnosti, které budou sledovány v rámci dekarbonizace budov, renovace budov, technických systémů budov, finančních pobídek a překážek na trhu, přičemž zjednoduší povinnosti v oblasti inspekce a podávání zpráv pro otopné soustavy a klimatizační systémy u nových budov.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Cílem návrhu nařízení týkajícího se správy energetické unie je snížení a zjednodušení povinností členských států v oblasti podávání zpráv a plánování, jakož i monitorovacích povinností Komise. Návrh v oblasti správy vytvoří rovněž iterativní postup mezi členskými státy a Komisí s cílem společného splnění cílů energetické unie. Plány a zprávy požadované podle návrhu týkajícího se správy by měly umožnit Komisi posoudit a sledovat pokrok členských států při dosahování cílů směrnice.

Směrnice se mění takto:

- vymezení technických systémů budov podle čl. 2 odst. 3 se rozšiřuje na výrobu elektrické energie na místě a infrastrukturu pro elektromobilitu na místě,
- stávající článek 4 směrnice EED o renovaci budov se přesouvá do této směrnice z důvodu lepší soudržnosti a bude se navíc zabývat otázkami energetické chudoby, podporou inteligentního financování renovací budov a vizí v oblasti dekarbonizace budov do roku 2050 s konkrétními dílčími cíli na rok 2030. Dlouhodobé strategie v oblasti renovace budov budou součástí (a přílohou) integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a změny klimatu a členské státy je pro období následující po roce 2020 postupem uvedeným v nařízení týkajícím se správy energetické unie oznámí Komisi do 1. ledna 2019. Strategie bude zahrnovat renovaci vnitrostátního fondu obytných a nebytových budov,
- článek 6 týkající se nových budov se zjednodušuje jen na ustanovení, které bylo v posouzení dopadů určeno jako nejužitečnější, tj. všeobecnou povinnost nových budov splňovat minimální požadavky na energetickou náročnost. Ostatní ustanovení, která byla příliš zatěžující, jsou zrušena,
- článek 8 je aktualizován tak, aby zohledňoval revidované vymezení technických systémů budov. Nový odstavec zavádí požadavky týkající se:
 - a) infrastruktury pro elektromobilitu; nové nebytové budovy s více než deseti parkovacími místy a nebytové budovy s více než deseti parkovacími místy procházející větší renovací budou muset mít jedno z každých deseti parkovacích míst vybaveno pro elektromobilitu. Od roku 2025 se to bude týkat všech nebytových budov s více než deseti parkovacími místy, včetně budov, kde bude instalace dobíjecích míst provedena v rámci zadávání veřejných zakázek. V nových obytných budovách a obytných budovách procházejících větší renovací s více než deseti parkovacími místy bude muset být položena kabeláž pro elektrické dobíjení. Členské státy se budou moci rozhodnout, že udělí výjimku budovám, které vlastní a užívají malé a střední podniky, jakož i veřejným budovám, na které se vztahuje směrnice o infrastruktuře pro alternativní paliva⁷;
 - b) posílení využívání elektronického monitorování, automatizace a řízení budov s cílem zjednodušit inspekce a

⁷ Úř. věst. L 307, 28.10.2014, s. 1.

- c) zavedení „ukazatele inteligence“, který hodnotí připravenost budovy přizpůsobit svůj provoz potřebám uživatelů a sítě a zlepšit svoji energetickou náročnost,
- článek 10 je aktualizován tak, aby zahrnoval dvě nová ustanovení týkající se používání certifikátů energetické náročnosti k posouzení úspor z renovací financovaných s využitím veřejné podpory, které se mají posuzovat porovnáním certifikátů energetické náročnosti před renovací a po ní, a u veřejných budov s plochou nad určitou prahovou hodnotu musí být zpřístupněny informace o jejich energetické náročnosti,
 - články 14 a 15 o inspekcích se zjednodušují a aktualizovanými články 14 a 15 se zavádějí efektivnější přístupy k pravidelným inspekcím, které mohou být jako alternativa použity k zajištění, že energetická účinnost budov bude zachována a/nebo zlepšena, a
 - příloha I se aktualizuje s cílem zvýšit transparentnost a soudržnost způsobu určování energetické náročnosti na vnitrostátní nebo regionální úrovni a zohlednit důležitost vnitřního prostředí.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kteřou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie se zavázala k udržitelnému, konkurenceschopnému, bezpečnému a dekarbonizovanému energetickému systému. Energetická unie a rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 stanoví ambiciózní závazky Unie na další snižování emisí skleníkových plynů (alespoň o 40 % do roku 2030 ve srovnání s rokem 1990), zvýšení podílu spotřeby energie z obnovitelných zdrojů (alespoň o 27 %) a dosažení alespoň 27% úspory energie, přičemž tato hodnota bude přehodnocena s ohledem na hodnotu 30 % pro celou EU³, jakož i zvýšení energetické bezpečnosti, konkurenceschopnosti a udržitelnosti v Evropě.
- (2) K dosažení těchto cílů přezkum právních předpisů týkajících se energetické účinnosti v roce 2016 kombinuje: i) přehodnocení cíle EU v oblasti energetické účinnosti do roku 2030, jak požadovala Evropská rada v roce 2014, ii) přezkum základních článků směrnice o energetické účinnosti a směrnice o energetické náročnosti budov, iii) posílení prostředí umožňujícího financování, včetně evropských strukturálních a investičních fondů a Evropského fondu pro strategické investice, čímž se v konečném důsledku zlepší finanční podmínky pro investice do energetické účinnosti na trhu.

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Brusel, 24. října 2014.

- (3) Článek 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU⁴ vyžaduje, aby Komise nejpozději do 1. ledna 2017 provedla přezkum z hlediska zkušeností získaných během jejího uplatňování a z hlediska pokroku, jehož bylo dosaženo, a v případě potřeby předložila návrhy.
- (4) K přípravě tohoto přezkumu Komise provedla řadu kroků ke shromáždění důkazů o tom, jak byla směrnice 2010/31/EU provedena v členských státech, přičemž se zaměřila na to, co funguje a co by mohlo být zlepšeno.
- (5) Z výsledku hodnocení a posouzení dopadů vyplynulo, že k posílení stávajících ustanovení směrnice 2010/31/EU a zjednodušení některých aspektů je nutno provést řadu změn.
- (6) Unie se zavázala, že do roku 2050 vytvoří bezpečný, konkurenceschopný a dekarbonizovaný energetický systém⁵. Pro splnění tohoto cíle členské státy a investoři potřebují dílčí cíle, aby bylo zajištěno, že budovy budou do roku 2050 dekarbonizovány. Za účelem zajištění dekarbonizovaného fondu budov do roku 2050 by členské státy měly určit postupné kroky pro dosažení střednědobých (2030) a dlouhodobých (2050) cílů.
- (7) Ustanovení o dlouhodobých strategiích renovací uvedená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU⁶ by měla být přesunuta do směrnice 2010/31/EU, kam lépe zapadají.
- (8) Programy pro jednotný digitální trh a energetickou unii by měly být sladěny a sloužit společným cílům. Digitalizace energetického systému rychle mění energetické prostředí, od integrace obnovitelných zdrojů energie po inteligentní sítě a budovy připravené na inteligentní řešení. K digitalizaci odvětví stavebnictví by měly být k dispozici cílené pobídky, které podpoří systémy připravené na inteligentní řešení a digitální řešení v zastavěném prostředí.
- (9) Za účelem přizpůsobení této směrnice technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby byla tato směrnice doplněna o vymezení ukazatele inteligence a bylo umožněno její provedení. Ukazatel inteligence by měl sloužit k měření schopnosti budov využívat IKT a elektronické systémy k optimalizaci provozu a interakci se sítí. Ukazatel inteligence zvýší povědomí vlastníků a uživatelů budov o hodnotě automatizace budov a elektronického monitorování technických systémů budov a poskytne uživateli budovy jistotu o skutečných úsporách plynoucích z těchto nových rozšířených funkcí.
- (10) Inovace a nové technologie rovněž budovám umožňují podpořit celkovou dekarbonizaci ekonomiky. Budovy mohou například využít rozvoje infrastruktury nezbytné pro inteligentní nabíjení elektrických vozidel a rovněž poskytují členským

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁵ Sdělení *Energetický plán do roku 2050*, KOM(2011) 885 v konečném znění.

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

státům základ, pokud se rozhodnou použít autobaterie jako zdroj energie. Za účelem zohlednění tohoto cíle by mělo být rozšířeno vymezení technických systémů budov.

- (11) V posouzení dopadů byly určeny dva stávající soubory opatření, jejichž cíl by ve srovnání se současnou situací mohl být dosažen účinněji. Zaprvé, povinnost zpracovat před zahájením jakékoli výstavby studii proveditelnosti týkající se vysoce účinných alternativních systémů se stává zbytečnou zátěží. Zadruhé bylo zjištěno, že ustanovení týkající se inspekce otopných soustav a klimatizačních systémů nezajišťují v dostatečné míře a efektivním způsobem počáteční a trvalou účinnost těchto technických systémů. V současnosti se dostatečně nezohledňují ani levná technická řešení s velmi krátkou dobou návratnosti, jako je např. hydraulické vyvážení otopné soustavy a instalace / výměna termostatických regulačních ventilů. Ustanovení týkající se inspekce jsou pozměněna, aby byly zajištěny lepší výsledky inspekce.
- (12) Zejména u velkých instalací se automatizace budov a elektronické monitorování technických systémů budov ukázaly jako účinná náhrada inspekce. Instalace těchto zařízení by se ve velkých nebytových budovách a bytových domech, které jsou dostatečně velké na to, aby se náklady vrátily za méně než tři roky, měla považovat za nákladově nejefektivnější alternativu k inspekci. Stávající možnost rozhodnout se pro alternativní opatření se tedy zrušuje. V případě malých instalací pak zdokumentování výkonnosti systémů osobami zajišťujícími instalaci a registrace těchto informací v databázích certifikátů energetické náročnosti podpoří kontrolu dodržování minimálních požadavků stanovených pro všechny technické systémy budov a posílí úlohu certifikátů energetické náročnosti. Stávající pravidelné inspekce bezpečnosti a plánovaná údržba vedle toho zůstanou příležitostmi pro poskytnutí přímého poradenství v otázkách zlepšení energetické účinnosti.
- (13) Aby bylo zajištěno co nejlepší využití finančních opatření týkajících se energetické účinnosti při renovacích budov, měla by tato opatření být svázána s rozsahem renovace, který by měl být posouzen porovnáním certifikátů energetické náročnosti (EPC) vydaných před renovací a po ní.
- (14) Přístup k financování je snazší, jestliže jsou dostupné kvalitní informace. U veřejných budov s celkovou užitnou podlahovou plochou větší než 250 m² by proto měl být stanoven požadavek poskytovat jejich skutečnou spotřebu energie.
- (15) Stávající nezávislé kontrolní systémy pro certifikáty energetické náročnosti by měly být posíleny, aby bylo zajištěno, že certifikáty jsou kvalitní a použitelné pro kontrolu dodržování předpisů a pro tvorbu statistik o regionálním/vnitrostátním fondu budov. Jsou potřebné vysoce kvalitní údaje o fondu budov a tyto údaje by mohly být částečně získány z registrů a databází, které téměř všechny členské státy v současné době vyvíjí a spravují pro účely EPC.
- (16) Ke splnění cílů politiky energetické účinnosti budov by měla být zlepšena transparentnost EPC, a to zajištěním konzistence při stanovování a uplatňování všech nezbytných parametrů pro výpočty, a to jak pro certifikaci, tak pro požadavky na minimální energetickou náročnost. Členské státy by měly zavést odpovídající opatření například pro zajištění toho, že výkon instalovaných, vyměněných nebo aktualizovaných technických systémů budov je zdokumentován s ohledem na certifikaci budov a kontrolu dodržování předpisů.

- (17) Doporučení Komise (EU) 2016/1318 ze dne 29. července 2016 týkající se budov s téměř nulovou spotřebou energie uvádí, jak by provádění směrnice mohlo současně zajistit transformaci fondu budov a přechod na udržitelnější dodávky energie, což zároveň podporuje strategii vytápění a chlazení⁷. Za účelem zajištění řádného provádění by měl být aktualizován všeobecný rámec pro výpočet energetické náročnosti budov s využitím činnosti Evropského výboru pro normalizaci (CEN) v rámci mandátu M/480, který udělila Evropská komise.
- (18) Ustanovení této směrnice by neměla členským státům bránit ve stanovení ambicióznějších požadavků v oblasti energetické náročnosti na úrovni budov a pro prvky budov, pokud jsou v souladu s právními předpisy Unie. To, že tyto požadavky mohou za určitých okolností omezovat instalování nebo používání výrobků, na než se vztahují jiné použitelné harmonizované právní předpisy Unie, je v souladu s cíli této směrnice a směrnice 2012/27/ES za předpokladu, že takové požadavky nepředstavují neodůvodněnou překážku trhu.
- (19) Cíle této směrnice, totiž snížení potřeby energie spojené s typickým využíváním budov, nemohou být uspokojivě dosaženy na úrovni členských států. Cíle směrnice lze účinněji zajistit opatřením na úrovni Unii, neboť je tak zaručena soudržnost společných cílů, porozumění a politická vůle. Proto Unie přijímá opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (20) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁸ se členské státy zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více informativních dokumentů vysvětlujících vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (21) Směrnice 2010/31/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2010/31/EU se mění takto:

- 1) v článku 2 se bod 3 nahrazuje tímto:

„3. „technickým systémem budovy“ technické zařízení budovy nebo její ucelené části určené k vytápění prostor, chlazení prostor, větrání, ohřevu vody v domácnostech, vestavěnému osvětlení, automatizaci a řízení budov, výrobě elektrické energie na místě, zajišťující v místě infrastrukturu pro elektromobilitu

⁷ COM(2016) 51 final.

⁸ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

nebo kombinace těchto systémů, včetně systémů, které využívají energii z obnovitelných zdrojů“;

- 2) za článek 2 se vkládá nový článek 2a „Dlouhodobá strategie renovací“, která se má předkládat v souladu s integrovanými vnitrostátními plány v oblasti energetiky a změny klimatu podle nařízení (EU) XX/20XX [Správa energetické unie], který zní:

- a) první odstavec sestává z článku 4 směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti⁹ kromě jeho posledního pododstavce;
- b) doplňují se nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„2. V dlouhodobé strategii renovace uvedené v odstavci 1 členské státy stanoví plán s jasnými dílčími cíli a opatřeními k dosažení dlouhodobého cíle dekarbonizovat do roku 2050 svůj vnitrostátní fond budov s konkrétními dílčími cíli na rok 2030.

Dlouhodobá strategie renovace navíc přispívá ke zmírnění energetické chudoby.

3. Za účelem usměrnění rozhodování o investicích, jak je uvedeno v odst. 1 písm. d), členské státy zavedou mechanismy pro:

- a) agregaci projektů, aby se investorům usnadnilo financování renovací uvedených v odst. 1 písm. b) a c);
- b) snižování rizikovosti operací v oblasti energetické účinnosti pro investory a soukromý sektor a
- c) využívání veřejných prostředků jako páky pro získání dalších soukromých investic nebo řešení specifického selhání trhu.“;

- 3) článek 6 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se zrušuje druhý pododstavec;
- b) odstavce 2 a 3 se zrušují;

- 4) v článku 7 se zrušuje pátý pododstavec;

- 5) článek 8 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se zrušuje třetí pododstavec;
- b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby ve všech nových nebytových budovách a všech stávajících nebytových budovách procházejících větší renovací s více než deseti parkovacími místy bylo alespoň jedno z každých deseti parkovacích míst vybaveno dobíjecí stanicí ve smyslu směrnice 2014/94/EU o zavádění

⁹ Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 13.

infrastruktury pro alternativní paliva¹⁰, která je schopna spouštět a zastavovat nabíjení v reakci na cenové signály. Ode dne 1. ledna 2025 se tento požadavek použije na všechny nebytové budovy s více než deseti parkovacími místy.

Členské státy se mohou rozhodnout, že požadavky uvedené v předchozím pododstavci nestanoví nebo nepoužijí, pokud jde o budovy, které vlastní nebo užívají malé a střední podniky definované v hlavě I přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003.

3. Členské státy zajistí, aby ve všech nově postavených obytných budovách a obytných budovách procházejících větší renovací s více než deseti parkovacími místy byla položena kabeláž umožňující instalaci dobíjecích stanic pro elektrická vozidla pro každé parkovací místo.

4. Členské státy se mohou rozhodnout, že požadavky uvedené v odstavcích 2 a 3 nestanoví nebo nepoužijí, pokud jde o veřejné budovy, které již spadají do oblasti působnosti směrnice 2014/94/EU.“;

c) doplňují se nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„5. Členské státy zajistí, že při instalaci, nahrazení nebo modernizaci technického systému budovy bude posouzena celková energetická náročnost celého měněného systému, bude vyhotovena dokumentace a tato dokumentace bude předána vlastníkově budovy tak, aby zůstala k dispozici pro ověření souladu s minimálními požadavky stanovenými podle odstavce 1 a za účelem vydání certifikátů energetické náročnosti budovy. Členské státy zajistí, aby tyto informace byly zahrnuty do vnitrostátní databáze certifikátů energetické náročnosti uvedené v čl. 18 odst. 3.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, kterými se tato směrnice doplní o definici „ukazatele inteligence“ a o podmínky, za nichž bude „ukazatel inteligence“ poskytován jako doplňující informace potenciálním novým nájemcům nebo kupujícím.

Ukazatel inteligence zahrnuje prvky flexibility, rozšířené funkce a schopnosti vyplývající ze vzájemně propojenějších a vestavěných inteligentních zařízení, která jsou integrována do běžných technických systémů budov. Tyto funkce rozšiřují schopnost uživatelů a samotné budovy reagovat na požadavky na pohodlí či provozní požadavky, zapojovat se do reakce na straně poptávky a přispívat k optimálnímu, plynulému a bezpečnému provozu různých energetických systémů a oblastních infrastruktur, k nimž je budova připojena.“;

6) článek 10 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Členské státy zajistí propojení svých finančních opatření v oblasti zvyšování energetické účinnosti při renovaci budov s úsporami energie

¹⁰

Úř. věst. L 307, 28.10.2014, s. 1.

dosaženými díky této renovaci. Tyto úspory se určí porovnáním certifikátů energetické náročnosti vydaných před renovací a po ní.“;

- b) vkládají se nové odstavce 6a a 6b, které znějí:

„6a. Členské státy při zavádění databáze pro registraci certifikátů energetické náročnosti zajistí, aby tato databáze umožňovala sledování skutečné spotřeby energie u zahrnutých budov bez ohledu na jejich velikost a kategorii. Databáze obsahuje pravidelně aktualizované údaje o skutečné spotřebě energie u budov, které jsou často navštěvovány veřejností a mají užitnou podlahovou plochu větší než 250 m².

6b. Na požádání se zpřístupní agregované anonymizované údaje splňující požadavky EU v oblasti ochrany osobních údajů, a to alespoň orgánům veřejné moci pro statistické a výzkumné účely.“;

- 7) článek 14 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy stanoví opatření potřebná k zajištění pravidelných inspekcí přístupných částí systémů sloužících k vytápění budov, jako jsou zdroj tepla, řídicí systém a oběhová čerpadla, a to u nebytových budov s celkovou spotřebou primární energie vyšší než 250 MWh a u obytných budov s centralizovaným technickým systémem budovy o kumulovaném jmenovitém efektivním výkonu vyšším než 100 kW. Součástí inspekce je posouzení účinnosti a dimenzování kotle vzhledem k požadavkům na vytápění budovy. Posouzení dimenzování kotle není třeba opakovat, nebyly-li v mezidobí provedeny žádné změny v otopné soustavě nebo ohledně požadavků na vytápění budovy.“;

- b) odstavce 2, 3, 4 a 5 se zrušují a nahrazují tímto:

„2. Alternativně k odstavci 1 mohou členské státy stanovit požadavky k zajištění, aby nebytové budovy, jejichž celková spotřeba primární energie je vyšší než 250 MWh za rok, byly vybaveny systémy automatizace a řízení budov. Tyto systémy musí být schopné alespoň:

- a) nepřetržitě monitorovat, analyzovat a upravovat spotřebu energie;
- b) referenčně srovnávat energetickou účinnost budovy, zjišťovat ztráty účinnosti technických systémů budovy a informovat osobu odpovědnou za zařízení nebo technickou správu budovy o možnostech zlepšení energetické účinnosti;
- c) umožňovat komunikaci s připojenými technickými systémy budovy a jinými spotřebiči v budově, jakož i interoperabilitu s technickými systémy budovy, které zahrnují různé typy chráněných technologií a zařízení nebo jsou od různých výrobců.

3. Alternativně k odstavci 1 mohou členské státy stanovit požadavky k zajištění, aby obytné budovy s centralizovanými technickými systémy budovy

o kumulovaném jmenovitém efektivním výkonu vyšším než 100 kW byly vybaveny:

- a) průběžným elektronickým monitorováním, které měří účinnost systémů a informuje majitele nebo správce budovy v případě výrazného poklesu účinnosti a v případě nutnosti provedení údržby, a
- b) účinnými řídicími funkcemi za účelem zajištění optimální výroby, distribuce a využívání energie.“;

8) článek 15 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy stanoví opatření potřebná k zajištění pravidelných inspekcí přístupných částí klimatizačních systémů u nebytových budov s celkovou spotřebou primární energie vyšší než 250 MWh a u obytných budov s centralizovaným technickým systémem budovy o kumulovaném jmenovitém efektivním výkonu vyšším než 100 kW. Součástí inspekce je posouzení účinnosti a dimenzování klimatizačního systému vzhledem k požadavkům na chlazení budovy. Posouzení dimenzování není třeba opakovat, nebyly-li v mezidobí provedeny žádné změny v klimatizačním systému nebo ohledně požadavků na chlazení budovy.“;

b) odstavce 2, 3, 4 a 5 se zrušují a nahrazují tímto:

„2. Alternativně k odstavci 1 mohou členské státy stanovit požadavky k zajištění, aby nebytové budovy, jejichž celková spotřeba primární energie je vyšší než 250 MWh za rok, byly vybaveny systémy automatizace a řízení budov. Tyto systémy musí být schopné alespoň:

- a) nepřetržitě monitorovat, analyzovat a upravovat spotřebu energie;
- b) referenčně srovnávat energetickou účinnost budovy, zjišťovat ztráty účinnosti technických systémů budovy a informovat osobu odpovědnou za zařízení nebo technickou správu budovy o možnostech zlepšení energetické účinnosti;
- c) umožňovat komunikaci s připojenými technickými systémy budovy a jinými spotřebiči v budově, jakož i interoperabilitu s technickými systémy budovy, které zahrnují různé typy chráněných technologií a zařízení nebo jsou od různých výrobců.

3. Alternativně k odstavci 1 mohou členské státy stanovit požadavky k zajištění, aby obytné budovy s centralizovanými technickými systémy budovy o kumulovaném jmenovitém efektivním výkonu vyšším než 100 kW byly vybaveny:

- a) průběžným elektronickým monitorováním, které měří účinnost systémů a informuje majitele nebo správce budovy v případě

výrazného poklesu účinnosti a v případě nutnosti provedení údržby,
a

b) účinnými řídicími funkcemi za účelem zajištění optimální výroby, distribuce a využívání energie.“;

9) v článku 19 se rok „2017“ nahrazuje rokem „2028“;

10) v čl. 20 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zejména poskytnou vlastníkům nebo nájemcům budov informace o certifikátech energetické náročnosti, jejich účelu a cílech, o nákladově efektivních způsobech snižování energetické náročnosti budovy a případně o finančních nástrojích dostupných pro účely snížení energetické náročnosti budovy.“;

11) článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v člancích 5, 8 a 22 je svěřena Komisi za podmínek uvedených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 5, 8 a 22 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem [date of the entry into force...].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 5, 8 a 22 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016¹¹.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 5, 8 a 22 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“;

12) články 24 a 25 se zrušují;

¹¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- 13) přílohy se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

S výjimkou posledního pododstavce se zrušují ustanovení článku 4 směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti¹².

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí XXXX [Please insert the date 12 months following the date of entry into force]. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

¹² Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 13.